

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 18.11.2015. године**

Председник већа: Добар дан.

Председник већа отвара заседање у кривичном предмету К-По₂ 13/14 против окривљеног Драгишић Милана, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО број 7/14 од 10.10.2014. године.

Веће суди у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић, окривљени Милан Драгишић, бранилац окривљеног адвокат Томислав Вишњић.

Обавештен сам да су приступили и сведоци [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED].

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Наставља се главни претрес у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање главног претреса и препис тонског записа главног претреса биће саставни део записника о главном претресу.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Испитивање сведока [REDACTED]

Зовите [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Добар дан. Дајте нам само личну карту.

Сведок [REDACTED]: Даво на портирници доле и не знам шта је било од ње, ево све премећем.

Председник већа: Дао је доле па су му вратили и сад не може да је нађе.

Сведок [REDACTED]: Даво сам је на портирници.

Председник већа: Нешто са сликом...

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Са сликом нешто, неки документ, возачка?

Сведок [REDACTED]: А ево је... Ево, извините молим вас.

Председник већа: Добро. Само јавите да не траже доле.

Дакле сведок [REDACTED], идентитет утврђен увидом у личну карту број [REDACTED]

Кажите ми, Ви сте пензионер јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Име оца, [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Рођени у [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да, да. [REDACTED].

Председник већа: Живите у [REDACTED], [REDACTED] годиште?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Са личним подацима као на записнику код истражног судије Кантоналног суда БиХ од 25.04.2001. године, без измена.

Јесте ли у сродству са оптуженим, јел` препознајете неког у судници?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Јел` препознајете неког у судници?

Сведок [REDACTED]: Не познајем.

Председник већа: Никога? А иза вас?

Сведок [REDACTED]: Па јест Мићу познам сад, познам овог, мало. Нисам одавно га видио, извинте.

Председник већа: Порастао мало?

Сведок [REDACTED]: Осједио већ.

Председник већа: Да. Добро. Јесте ли у некој завади, јесте ли у неком сродству, у некој свађи?

Сведок [REDACTED]: У сродству нисмо нико...

Председник већа: А у свађи, завади?

Сведок [REDACTED]: Нисмо.

Председник већа: Нисте. Несродан, није у завади.

Бићете саслушани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи да, да не понављате цео текст који је иначе ту пред Вама.

Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Ви само кажите да, не морате да понављате.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Јел` знате што сте овде?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Да ли знате што сте овде?

Сведок [REDACTED]: Знадем.

Председник већа: Добро. Ви сте дали неку изјаву поводом тога што знате...

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа:25. априла 2001. године, пре 14 година код истражног судије Кантоналног суда у БиХ.

Сведок [REDACTED]: У Бихаћу.

Председник већа: Да ли остајете при тој изјави коју сте тада дали?

Сведок [REDACTED]: Што сам рекао тад и сад можемо исто.

Председник већа: Добро. Ајте Ви нама укратко испочетка, како знате овде оптуженог, где је ко живео и шта се десило тог неког дана, те неке године? Где сте се налазили и шта сте..., ајте прво где ко живи и тако даље.

Сведок [REDACTED]: Ево овако, то је једна мала улица, његова кућа с десне стране је са леву кад низ улицу подасе кренеш, моја с десну, а тога [REDACTED] на леву страну испод његове, а Мићина и моја су паралелно само преко пута...

Председник већа: Ко је Мића кажите?

Сведок [REDACTED]: Овог Миће да.

Председник већа: Добро. Значи оптужени овде...

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Ми га зовемо Мића данас...

Сведок [REDACTED]: Ми, овако у једној равнини су приближно исто једно 15 метара - 20 од куће до куће можда има.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И ја сам чуо јаук, кукњавину, изишо из куће и пошо према, крај куће овако, пошо према капији. Мићо је изишо из куће у томе моменту а овај [REDACTED] је кренуо горе исто мору је чути и он ту кукњавину да види шта је. И Мићо је изнио пушку и пуцо у [REDACTED], [REDACTED] пао и ја се у томе моменту враћо, вратио у кућу и после ништа не знам ни шта је било ни како.

Председник већа: Питаће Вас и тужилац и бранилац ал` ајте нам мало, још нам мало ту неких детаља, да ли је неко нешто говорио, да ли је ту био неко, да ли сте видели некога осим Миће и [REDACTED], у ком моменту сте га видели са пушком, где је у односу на његову кућу и тако даље. Ајте те неке детаље.

Сведок [REDACTED]: Па ето рекао сам [REDACTED] је морао чути као што сам и ја чуо и пошо горе пред очеву кућу, горе је јаукљевина била и чим је Мићо испуцо у [REDACTED] ја сам одма се врнуо и ушо у кућу и ништа нисам видио, нити има прозор на ту страну из моје куће према његовој ништа, нисам никог другог видио ни чуо, само горе има једно 50-60 метара од моје куће где се та кукњава чула. Шта је било, како... е толико ја сад.

Председник већа: Добро. Ја ћу имати доста питања неке ће исцрпети странке, па ајте да вас препустим па ћемо те неке детаље кроз питања онда. Изволите тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан. Јел' ме чујете?

Сведок [REDACTED]: Чујем, чујем. Изволите.

Заменик тужиоца: Значи објаснили сте нам сада где је Ваша кућа, где је кућа [REDACTED], где је кућа Миланова, него мене само занима значи Ви чујете кукњаву. излазите из своје куће...

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца: И одакле посматрате, значи излазите из куће и где идете тачно?

Сведок [REDACTED]: Ево овако, моја је кућа, на сред врата и ја сам ишо овако на спрат су степенице, ишо овако а капија је тамо можда једно 7-8 метара. Е сад не знам колико сам кренуо од врата према капији чим су меци почели пуцати ја сам врнуо...

Председник већа: Јесте ли изашли из свог дворишта?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Јесте ли изашли из свог дворишта?

Сведок [REDACTED]: Нисам. Нисам ни дошо до капије.

Заменик тужиоца: Значи Ви се крећете према вашој капији и у том кретању где видите Милана Драгишића, и шта тачно видите?

Сведок [REDACTED]: Видим [REDACTED] иде тамо одоздо од његове куће на десну страну иде и у томе истоме моменту Мића излази из куће и испуца у њега и ето то, ништа друго нисам ни чуо ни видио кога, само Мићу и [REDACTED] где је пао.

Заменик тужиоца: Значи Мића излази из своје куће.

Сведок [REDACTED]: Да.

Заменик тужиоца: И где се он креће?

Сведок [REDACTED]: И кренуо према [REDACTED] и практично према мени тамо, ал' само ја сам у свом дворишту, а Мића у свом дворишту, а он је ишо улицом ил' путем тим.

Заменик тужиоца: Кажите ми јел' Мића изашао, односно овде оптужени Драгишић, из свог дворишта?

Сведок [REDACTED]: Није кад је испуцо изишо из дворишта, испред куће је пуцо.

Заменик тужиоца: А кажите ми где се [REDACTED] тачно налази?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] се налазио до његове куће пошо, како је горе гдје се то кука и јауче е и у томе је моменту то све било. Изишо из куће, испуцо, и ја сам се врнуо одма у кућу и не знам после јел' нисам смео од пуцања, од метака ни ићи даље ни, одма сам се вратио у кућу.

Заменик тужиоца: Значи јел ја могу да закључим да се то дешава наспрам те уличне, уличног дела ограде капије Драгишићеве?

Сведок [REDACTED]: Није, није ту, капија је мало даље ал` преко жица је ограда била јер моја кућа и Мићина су овако у једној равнини и он како је изишо из своје куће ја сам излазио вамо докле два, пет метара не знам колко, и има од моје куће до капије 7-8 метара.

Заменик тужиоца: А ово је преко улице?

Сведок [REDACTED] А то је преко улице.

Заменик тужиоца: Колико је широка та улица, према Вашој процени?

Сведок [REDACTED] Три, можда пет метара.

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли евентуално...

Сведок [REDACTED] Одприлике, јер асфалт је око три метара и по метар, метар и по има до асфалта, близу 6 метара.

Заменик тужиоца: Око 6 метара?

Сведок [REDACTED] Да.

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли ту, на том простору који Ви видите из вашег дворишта крећући се према капији, да ли видите још нешто да ли има неких возила?

Сведок [REDACTED] Ништа ту нисам ја видио нити је било.

Председник већа: Нисте видели у смислу није било па нисте видели, или нисте видели јер нисте обраћали пажњу?

Сведок [REDACTED] Нисам ја обраћо пажњу кад сам се ја мало и препо и одмах се врнуо назад. А ја нисам видио стварно ништа друго.

Заменик тужиоца: Али сте видели Драгишића и [REDACTED]

Сведок [REDACTED]: Јесам и он ме видио и [REDACTED], јер су били предамном и ја окренут према њима био.

Заменик тужиоца: Тако је. Хвала вам. Кажите ми, да ли можете да ми кажете каква је то била пуцњава, у смислу рафална, појединачна, ако можете да оцените?

Сведок [REDACTED] Ја мислим да је то била рафална пуцњава, јел` и сад се знају меци и по мојој кући и по капији и све, морало је бити рафално.

Заменик тужиоца: Кажите ми да ли сте после овог догађаја чули шта се догодило тачно, зашто је Драгишић пуцао у [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Касније ја сам чуо да му је брат страдао погинуо и да је, то сам само чуо нисам видио ни, да је у томе револту био и да је то урадио.

Заменик тужиоца: А кажите да сте чули још нешто да је евентуално урадио у револту?

Сведок [REDACTED]: Не знам да јесте. Нисам видио нисам чуо.

Заменик тужиоца: И само ако можете да нам кажете како је евентуално, ако можете, Драгишић био обучен том приликом кад је пуцао у [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ајој, то вам не могу рећи, не знам сигурно Бог вам дао. Да ли је, шта је било на њему од одеће...

Председник већа: Не морате, чега се сећате.

Сведок [REDACTED]: Не знам. Не могу се сјетити јер давно је то било.

Заменик тужиоца: Хвала Вам. Толико.

Председник већа: Добро. Бранилац, изволите.

Адв. Томислав Вишњић: Добар дан господине [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Живели.

Адв. Томислав Вишњић: Господине [REDACTED] Ви сте дали изјаву 2001. године.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Томислав Вишњић: Да ли се сећате да ли сте пре тога давали неку изјаву у вези са овим догађајем, полицији или неком другом, значи пре 2001.?

Сведок [REDACTED]: Ја сам се вратио међу првима у Петровац, трећи, четврти можда и тек 2001. добио сам позив из Бихаћа и ишо сам у Бихаћ и тамо дао изјаву.

Адв. Томислав Вишњић: Значи пре тога нико с Вама о овом догађају није разговарао.

Сведок [REDACTED]: Нико.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. А кажите ми дал' сте после тога, значи после 2001. године, давали неку изјаву у вези с тим?

Сведок [REDACTED]: Е јесу, у СУП, у Петровцу, ја мислим из Бихаћа да је долазио неки тужиоц, судија, шта је било не знам, е то је у Петровцу добио позив ишо тамо и исто реко као ово што сад сам вама.

Адв. Томислав Вишњић: Добро, добро, то је у реду. Значи и била је још једна изјава коју сте дали у судском поступку.

Сведок [REDACTED]: Да, ништа више.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. Е сад кажите ми овако, ја ћу сад покушати пластично да Вам објасним, ако сам Вас добро схватио ваша кућа је ту где сте Ви јел' тако кад гледамо овако улицу, рецимо да улица иде овако...

Сведок [REDACTED]: Да, да, да.

Адв. Томислав Вишњић: А Драгишићева кућа је овде где сам ја.

Сведок [REDACTED]: Е добро.

Адв. Томислав Вишњић: Јел' тако?

Сведок [REDACTED]: Тако.

Адв. Томислав Вишњић: На доле је кућа од ...

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Адв. Томислав Вишњић: [REDACTED] јел' тако, значи овако у овом правцу, према прозорима...

Сведок [REDACTED]: Да, да, тако баш.

Адв. Томислав Вишњић: Е сад кажите ми јел' се Драгишић одприлике у односу на [REDACTED] који је био доле налазио овде паралелно где сте и Ви сада?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је из своје куће...

Адв. Томислав Вишњић: [REDACTED] је из своје куће ишао улицом, то сам схватио.

Сведок [REDACTED]: Ишо горе према очевој, његовог оца кући.

Адв. Томислав Вишњић: Тако је.

Председник већа: Јел' морао да прође поред ваше куће?

Сведок [REDACTED]: Јес поред моје куће, и поред моје капије, ишо је на ону страну до, баш до Мићине куће.

Председник већа: Значи, морао је да прође поред ваше куће да би дошао до Миће.

Сведок [REDACTED]: Па морао је он ићи горе још даље овај, да сврати се тамо...

Председник већа: Добро, јасно ми је.

Сведок [REDACTED]: ...где је та кућа.

Адв. Томислав Вишњић: Да сврати да, али у моменту кад је погођен он још није дошао до ваше куће био, јесам у праву?

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте, равно са кућом већ дошо.

Адв. Томислав Вишњић: Аха, значи он је погођен ту кад је било равно са кућом.

Сведок [REDACTED]: Е да равно са кућом...

Председник већа: Са Вашом кућом?

Сведок [REDACTED]: ...са кућом мојом и мојом капијом.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. А кажите ми колико је био Драгишић далеко од њега, по Вашој процени?

Сведок [REDACTED]: Па не знам ја, чекајте, па од његових врата вамо до ограде има 7, 8, 10 метара нема више.

Адв. Томислав Вишњић: Значи не више.

Сведок [REDACTED]: На пола пута тога гдје је стао било ил` је ближе вамо ограде ил` врата тамо не знам али, нема од врата његових до његове ограде нема више од 5-6 метара можда.

Адв. Томислав Вишњић: Значи та даљина је ту негде 5-6 метара између њих двојице.

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. Ако претпоставимо да је Драгишић овде где сам ја...

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Томислав Вишњић: Да је [REDACTED] овде, а да сте Ви ту негде јел` тако...

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Томислав Вишњић: То је био тај однос неки троугао.

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адв. Томислав Вишњић: Значи, Драгишић кад би пуцао у [REDACTED] он би пуцао на доле не би пуцао ка Вама.

Сведок [REDACTED]: Он је већ прошо малте не овај [REDACTED] Милана...

Адв. Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: И он је, зато су мене сигурно меци и прометнули јер је он мало вишље био него што сам ја, јер су меци изнад мене ишли и зато мене није трефнуло сигурно.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. А јесте ли имали утисак да је он гађао вас?

Сведок [REDACTED]: Није брате гађо, не знам, није, немам појма да би он гађо мене, он је то само ради тога брата у томе револту то урадио сигурно. Ја мислим, а сад...

Адв. Томислав Вишњић: Добро. А кажите ми, рекли сте да сте касније чули шта се десило зашто се то десило.

Сведок [REDACTED]: Да касније.

Адв. Томислав Вишњић: Јел` можете да нам кажете кад касније, после колико времена?

Сведок [REDACTED]: Па сад не могу вам тачно рећи, можда сат пола сата, из комшилука је пошо народ тамо према његовој мајци и оцу, очевој кући.

Адв. Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Мало је народа пролазило, ја нијесам ни отишо никако ни тај дан, нисам ни излазио из куће.

Адв. Томислав Вишњић: Значи, Ви не знате где је Драгишић Милан био остатак дана?

Сведок [REDACTED]: Не знам, немам појма.

Адв. Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Нисам видио, ни чуо.

Адв. Томислав Вишњић: Да Вас питам нешто још.

Сведок [REDACTED]: Изволите.

Адв. Томислав Вишњић: Кад сте добили овај позив, ово није везано директно за изјаву али просто да Вас питам, кад сте добили овај позив да ли су Вам дали и ову изјаву коју сте 2001. године, овај записник о саслушању, ко Вам је дао?

Сведок [REDACTED]: Дали из Бихаћа суда, тужиоци, ко ли је ја немам појма.

Адв. Томислав Вишњић: А кад сте добили копију те изјаве?

Сведок [REDACTED]: Добио сам има већ месец дана.

Адв. Томислав Вишњић: А кад сте 2001. године давали изјаву јесте ли тад добили копију изјаве, или нисте?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Адв. Томислав Вишњић: Значи добили сте пре месец дана изјаву.

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. Кажите ми кад сте путовали како сте дошли у Београд?

Сведок [REDACTED]: Сад? То је сигурно суд из Бихаћа и тужилаштво уговорило човјека из Јајца...

Адв. Томислав Вишњић: Значи да скатим, био је организован пут за Београд.

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Адв. Томислав Вишњић: И са Вама су дошли други сведоци, јел' тако?

Сведок [REDACTED]: Ево дошли још нас четворица.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. Јесте разговарали у колима можда о тим догађајима?

Сведок [REDACTED]: Шта ћемо, нисмо баш нешто нарочито само ето што се то десило и што морамо ићи а ја посебно сам стар и болестан и лекове пијем и врагове.

Адв. Томислав Вишњић: Значи ја могу да закључим да сте разговарали о тим догађајима и у путу међусобно.

Сведок [REDACTED]: Па сву ноћ смо путовали, нијесмо вала баш о томе причали.

Адв. Томислав Вишњић: Јесте, или нисте?

Сведок [REDACTED]: Нисмо, нисмо.

Адв. Томислав Вишњић: Нисте уопште причали?

Сведок [REDACTED] Нисмо. Јесмо само то шта је, каква је сад и нужда и несретлук што се десио сад морамо ићи на пут.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. А о самом догађају нисте међусобно разговарали?

Сведок [REDACTED] Ма нисмо.

Адв. Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED] Ја не знам, ја сам, јесу они мени рекли ова двојица то је отац и син да они нијесу ни били ту да не знају ништа о томе, како је, шта ја, то причали су, а ја нисам ни испитиво, ни...

Адв. Томислав Вишњић: Добро. Ништа, хвала Вам пуно. Немам више питања.

Председник већа: Добро. Кажете Мића, овде оптужени Драгишић, изнео је пушку. У ком моменту, да ли Ви видите одакле се он појављује са пушком или је већ са пушком изашао, како је то изгледало?

Сведок [REDACTED] Па изашо из куће и у томе моменту испуцо...

Председник већа: Јесте ли Ви видели кад је излазио из куће?

Сведок [REDACTED] Јесам.

Председник већа: Видели сте.

Сведок [REDACTED] Испред, изишо је већ био ишо и кренуо неколико метара и онда...

Председник већа: Дакле, Ви сте видели да је он физички изашао из куће и кренуо неколико метара.

Сведок [REDACTED] Да.

Председник већа: Да ли је нишанио кад је пуцао?

Сведок [REDACTED] Ајој то не знам Бог вам дао....

Председник већа: Где је држао пушку?

Сведок [REDACTED]: ...јер је то близу било и ја сам војник био не знам ја дал` је он нишанио ил` није само је испуцо, како је...

Председник већа: Где је држао пушку?

Сведок [REDACTED]: Држао овако некако.

Председник већа: Да ли ту око струка, да ли је подигао у висини очију, јел' се сећате тога?

Сведок [REDACTED]: А не могу се сјетити како је то...

Председник већа: Не можете. Добро. Ви сте отприлике описали колико је био удаљен Мића, овде оптужени, од [REDACTED]...

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: А колико сте Ви удаљени од Миће у моменту кад Ви то гледате?

Сведок [REDACTED]: Од Миће ја сам можда па једно 10 метара, 12 колко, јер од моје куће до његове ја мислим да има 15-16 метара бар, а до [REDACTED] можда има 10.

Председник већа: Јел' знате [REDACTED] сина?

Сведок [REDACTED]: Знадем.

Председник већа: Како се зове?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Да ли сте га видели том приликом?

Сведок [REDACTED]: Нисам. Нисам уопште кад сам ушо у кућу ја нисам никога, није ми било ...

Председник већа: Не, не, не, тад кад је испуцао Мића...

Сведок [REDACTED]: Да, да нисам уопште.

Председник већа: Каже [REDACTED] је ли, да је био иза једног зида и да је видео Вас.

Сведок [REDACTED]: Можда, ја не знам то кад сам се ја враћо да ли је он мене видио или, немам живе везе. А ја њега нисам видио.

Председник већа: Он каже да је био метар и по до два од оца удаљен.

Сведок [REDACTED]: Е нисам га ја видио.

Председник већа: Да ли је могуће с обзиром на околности и конфигурацију терена, ограда, разних ту предмета, неки зид помиње [REDACTED] да ли је било могуће да га не видите тада?

Сведок [REDACTED]: Ја не могу то, ништа рећи за то кад нисам видио ни чуо.

Председник већа: Да ли је неко нешто изговарао, ја сам Вас то мало пре питао кратко, ал` ево сад конкретно кроз питање, да ли је неко изговарао нешто? Мића да ли је нешто изговарао, овде оптужени, кад је пуцао или пре пуцања или после пуцања или, да ли је [REDACTED] нешто изговарао, да ли је неко нешто говорио?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је нешто реко ал` ја сам се већ био узо за кваку и улазим у кућу немам појма ја шта се догађало.

Председник већа: Да ли је Мића, оптужени, нешто рекао пре или после пуцања?

Сведок [REDACTED]: Не знам, није, није, ја нисам чуо макар.

Председник већа: Нисте чули.

Сведок [REDACTED]: Не знам ништа.

Председник већа: Каже [REDACTED], син [REDACTED], да је помињао турску мајку и тако даље.

Сведок [REDACTED]: Е то нисам ја чуо.

Председник већа: Да ли је било могуће да не чујете ако је то изговорено, јел` то сигурно није шапутано. Кад неко у револту нешто изговара то ...

Сведок [REDACTED]: Ја, па не знам кад сам ушо у кућу да, не знам, нисам чуо, не могу ништа рећи.

Председник већа: Да ли сте могли, Мића излази из куће пуца, да ли сте могли да му видите лик, како је изгледао, при чему не мислим на фризуру и остало, него како је деловао Мића?

Сведок [REDACTED]: Па како бих вам реко, дјелово сигурно уплашено и згрануто шта је било...

Председник већа: Немојте да закључујте, него јел` се сећате његовог лика?

Сведок [REDACTED]: Па, познаво сам га ал` не знам друго...

Председник већа: Не, не, да ли се сећате како је изгледао тада, љуто, уплашено, збуњено, мислим на разне начине можете да опишете, ако можете?

Сведок [REDACTED]: Па не знам ја како бих вам реко, сигурно је био и уплашен и нервозан како, док је то урадио. Ја то мислим а немам појма, нисам видио како је био расположен.

Председник већа: Рекли сте за оштећења на Вашој кући, каква сте оштећена имали?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: На чему сте имали оштећења, од Ваших некретнина што би рекли?

Сведок [REDACTED]: Па било је и сада се зна на капији и малој улазној и на гаражној и на гаражним вратима и тамо имам шупу, штала и олук, метак, како је мене прометно ђаво га зна.

Председник већа: Да. Да се вратимо на оно да ли је неко нешто рекао па ћу Вам рећи шта је [REDACTED] још рекао. Након што је пуцао рекао је Мићи, како каже [REDACTED] син [REDACTED] - „шта то радиш будало“. И тога се не сећате?

Сведок [REDACTED]: Нисам ја то ни чуо, немам ја појма.

Председник већа: Је ли познајете [REDACTED] и [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]?

Председник већа: [REDACTED] прво ајте?

Сведок [REDACTED]: А ко је тај...

Председник већа: Питам Вас да ли познајете?

Сведок [REDACTED]: Не знам, не знам ја ко је тај.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], не знам ни тога. [REDACTED], не знам.

Председник већа: Добро. За кола Вас је питао тужилац, то Вас нећу питати, а окривљени тврди да је вадио неку пушку из гепека кола и да се даље не сећа?

Сведок [REDACTED]: Ја немам појма оклен њему, само сам видио отуд је морао изаћи из куће, оклен је пушка њему, оклен...

Председник већа: Чекајте, сада да се вратимо на кућу, ја сам Вас питао једно пар пута, па сам закључио да сте Ви видели да он излази из куће, а Ви сада кажете морао је изаћи из куће?

Сведок [REDACTED]: Па сигурно је морао изаћи док је од врата можда кренуо који метар, сигурно је био у кући.

Председник већа: Први пут када угледате Мићу, овде оптуженог, где се он налази? Први пут.

Сведок [REDACTED]: Први пут, па од врата и од куће према вама, према [REDACTED] кренуо је и то онда...

Председник већа: Дакле, нисте видели моменат када је изашао из куће, ако могу да закључим?

Сведок [REDACTED]: Када су се отварао врата и то нисам видио.

Председник већа: Да ли су у близини Миће тада била нека кола, ајте још једном?

Сведок [REDACTED]: Не знам ја да су била кола икаква, нису, ја мислим да нису у близини.

Председник већа: Добро. Да ли се после мојих питања неко досетио можда...?

Адв. [REDACTED]: Да Вас питам, то двориште где је Мићина кућа, односно одакле је он изашао на улицу...

Сведок [REDACTED]: Да, није он изашао на улицу... од куће је дошао до своје ограде, и пут је овде и моја кућа овде.

Адв. Томислав Вишњић: Добро, значи Ви кажете он није изашао на улицу?

Сведок [REDACTED]: Није изашао.

Адв. Томислав Вишњић: Је ли ту има колски улаз у то двориште?

Сведок [REDACTED]: Има, али вишље је можда 10-так метара, 15.

Адв. Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Што је улаз и његовој кући и очевој, а горе је онда даље капија гдје се у очеву кућу улазило.

Адв. Томислав Вишњић: Добро, немам питања.

Председник већа: Добро. Мићо, је ли имате Ви питања? Добро. Хвала лепо.

Сведок [REDACTED]: Довиђења.

Председник већа: Колико сам обавештен што се тиче трошкова, не знам ко је возио па ћемо њему исплатити за трошкове...

Сведок [REDACTED]: Рекле су тамо ове дјевојке....

Председник већа: Решићемо то. Лична карта је враћена је ли тако? Јесте.

Сведок [REDACTED]: Дјевојке су рекле возачу и овима, а ја и још овај један [REDACTED] ми смо пензионери каже да нема ништа, шта ја знам, то је ваша ствар и ваши прописи, закони.

Председник већа: Шта за Вас нема?

Сведок [REDACTED]: Да за нас нема дневнице ни ништа.

Председник већа: Је ли Вам треба дневница, а за шта дневница ако сте у пензији?

Сведок [REDACTED]: Па не знам ја брата мили.

Председник већа: Довиђења.

Сведок [REDACTED]: Довиђења. Ја вас поздрављам и живјели сви.

Председник већа: Добро. [REDACTED] нам зовите. Ситуација се променила око трошкова управо, паук је однео ауто колико чујем.

Испитивање сведока [REDACTED]

Председник већа: Добар дан. [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Идентитет утврђен увидом у путну исправу БиХ, број [REDACTED] или је ово [REDACTED] нисам сигуран, дакле [REDACTED].

Ви сте дали изјаву Федерацији БиХ 06.01.2012. године, тамо сте дали неке личне податке?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Отац [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Звани „[REDACTED]“, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Мајка [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добро. Рођен [REDACTED]. године?

Сведок [REDACTED]: Тачно.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Тачно.

Председник већа: Добро, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Тачно.

Председник већа: Дакле, са личним подацима као на записнику ПС Босански Петровац од 06.01.2012. године, без измена.

Да ли препознајете неког у судници?

Сведок [REDACTED]: Препознајем овога овдје господина.

Председник већа: Добро, како га знате, као?

Сведок [REDACTED]: „Буроњу“.

Председник већа: „Буроњу“?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Знате име?

Сведок [REDACTED] [REDACTED]:

Председник већа: Није баш [REDACTED] али....

Сведок [REDACTED]: Тако мислим да је, углавном „[REDACTED]“ знам га као „[REDACTED]“.

Председник већа: Добро. А је ли знате ко је „[REDACTED]“?

Сведок [REDACTED]: „[REDACTED]“ је његов млађи брат.

Председник већа: Добро. Јесте у завади са њим, у свађи? Завади?

Сведок [REDACTED]: Како да не.

Председник већа: Добро. У сродству нисте? Добро, морам да Вас питам, дешава се па се људи измире. Дакле, бићете саслушани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу Вам текст заклетве за сведока, Ви ћете само рећи да, да не понављате цео текст: заклињем се својом чашћу да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Знате због чега сте овде?

Сведок [REDACTED]: Да, како да не.

Председник већа: Дали сте изјаву, ја имам неку од 06. јануара 2012. године?

Сведок [REDACTED]: Тако је, да. Ја стојим иза те изјаве.

Председник већа: У полицијској станици Босански Петровац, је ли остајете при тој изјави?

Сведок [REDACTED]: Ја остајем.

Председник већа: Ајте Ви нама то поновите, где сте се налазили, шта се то догодило том приликом?

Сведок [REDACTED]: Ја сам се налазио значи код..., у комшијској кући значи неких, четврта кућа од моје, код једнога пријатеља [REDACTED], на жалост који је умро. Ми смо били код њега, то је у неким поподневним сатима, сада тачно не сећам се колико је то сати било, али зачула се пуцњава једна јака пуцњава се зачула, и ми смо изашли на терасу да погледамо шта се то десило уопште, пошто је тај [REDACTED], он је био повређен па је носио лонгету на једној нози, сада не сећам се која нога је то. И онда смо ми изишли на терасу да то погледамо шта се то десило, међутим трчала је његова мајка [REDACTED] је трчала у страху, скоро вриштала, вичући да је погинуо „кум [REDACTED]“ тада се опет зачула пуцњава некаква и онда смо ми повукли се унутра у кућу и тај [REDACTED], мој пријатељ, он ми је рекао да бјежим. То је трајало пар минута док смо ја и он разговарали, међутим нисам знао шта да урадим у том тренутку, ја сам рекао шта [REDACTED] да радим, где да бежим сада. Он је рекао само бјежи...

Председник већа: А зашто?

Сведок [REDACTED]: Зато што је већ је пуцњава некаква настала. И онда сам ја побјегао, изашао сам напоље он ми је рекао само да бјежим и да се кријем било гдје да се кријем, само да бјежим. Ја сам изашао напоље, пошао сам ка цести и онда сам се сјетио да ће вјероватно неко наићи одозго, ко је је пуцао, пошто је та [REDACTED] већ то најавила нама да је десило се нешто са тим [REDACTED]. Ја сам онда се вратио кроз његову гаржу прошао на другу страну, и онда сам прескочио једну ограду, другу и онда се зачула једна јака пуцњава. Ја сам пао по земљи, чекао сам пар секунди колико је то већ трајало ја више, то не сећам се, како је то већ се одвијало, којом брзином, онда сам видио „Буроњу“ који је отвара врата та доле које сам видио на једној даљини од неких не знам колико метара, он је проваљивао ту ограду која је била затворена и ја сам онда побјегао, великом брзином сам побјегао колико сам год имао снаге да побјегнем према једној, некој можда петој, шестој кући од једне госпође [REDACTED]. Ја сам ту побјегао, међутим када сам дошао до њихове куће, ја сам изгубио снагу, нисам више имао снаге, тако да су они мене примјетили па су ме ухватили и одњели ме на таван, тамо сакрили су ме на таван. Ту на тавану сам ја провео једно време док је пала ноћ, онда сам био сакривен навече у, крио сам се по грмљу, по живицама, то је трајало још један дан, два и онда сам пужући се вратио кући и ту трећу ноћ сам преноћио у кући, тада смо онда већ излазили из Босанског Петровца.

Председник већа: Добро. Као и за претходног сведока, имаће право питања да Вам постави и тужилац и бранилац, али пре тога само ако можете овај детаљ око, кажете проваљивао врата, то је од оградe?

Сведок [REDACTED]: То је била жељезна ограда, значи са шиљцима она како бих вам рекао, ограда за ауто, куда улази ауто.

Председник већа: Добро, а је ли он нешто радио за то време са неком пушком, нешто?

Сведок [REDACTED]: Јесте, држао је овако аутомат, он је држао аутомат.

Председник већа: Добро, тужиоче изволите. Ја ћу после на крају.

Заменик тужиоца: Добар дан. Кажите ми, ја ћу имати неколико питања везано, углавном сте нам објаснили ово што се догодило, па ћу почети са тим да ли се сећате који је месец био, или годишње доба, то када се дешава?

Сведок [REDACTED]: То је био мјесец септембар. У септембру је мјесецу било, сада сати и који је датум, ја се тога не сјећам се, то не бих могао рећи, то баш не бих могао рећи.

Заменик тужиоца: Сада ми реците кућа где сте се Ви налазили код свог пријатеља [REDACTED] уствари пре тога прво ми одговорите где сте Ви живели?

Сведок [REDACTED]: Ја сам живио значи три куће прије [REDACTED], значи у смјеру града.

Заменик тужиоца: Добро, и сада нам кажите у односу то од Ваше куће значи где се налази кућа Драгишића?

Сведок [REDACTED]: Драгишићева је значи контра од правца града, од Драганове још је даље тамо значи на другу страну према...

Заменик тужиоца: Значи крећући се од Босанског Петровца?

Сведок [REDACTED]: Од града....

Заменик тужиоца: Центра, прво иде Ваша?

Сведок [REDACTED]: Прво је ишла моја кућа.

Заменик тужиоца: Па је [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] је значи трећа кућа од моје.

Заменик тужиоца: Добро.

Сведок [REDACTED]: Па онда иде сада била је од ових

Председник већа: Када кажете [REDACTED] мислите на [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], да, да. Да, у сваком случају.

Заменик тужиоца: У чијој кући сте се Ви налазили?

Сведок [REDACTED]: Да, ја сам се налазио тада тог тренутка, тада сам се налазио тог тренутка.

Заменик тужиоца: Добро, и после само нам још објасните где се онда налази [REDACTED] кућа?

Сведок [REDACTED]: Значи „Буроџина“ кућа, његова стара кућа, он онда има до [REDACTED] одмах има нову кућу коју су правили не знам да ли су становали то не би могао тачно рећи, и онда долазила је ова [REDACTED] кућа.

Заменик тужиоца: Кажите ми, описали сте нам како се ово догодило, да Ви чујете ту паљбу, да се заштитите од те паљбе и у једном моменту видите, опишите ми то значи тај моменат како Ви видите Драгишића и колико сте Ви удаљени од њега у том моменту?

Сведок [REDACTED]: Па то је можда неких 200 метара, можда отприлике тако било, али то је све је то трајало толико брзо, пребрзо јер то је ја вам не могу описати који је то страх у животу, то ко није доживио, тај не зна шта је то, и то је толико реакција да вам не могу описати да постанете човјек постане мотор, да толиком великом брзином може трчати, значи ја док сам видио да је он престао док је држао овако тај аутомат, док је ту ограду ту хтјео отворити, ја сам већ устао и бјежао тамо у правцу ове [REDACTED] и [REDACTED] куће у којој сам се тада налазио и онда они су ме горе сакрили, био сам ту.

Заменик тужиоца: Када кажете ограда, могу за закључим да је он покушао да отвори врата, је ли то капија?

Сведок [REDACTED]: Покушавао је да је отвори. Покушавао је да је отвори, ја.

Заменик тужиоца: Је ли то капија?

Сведок [REDACTED]: То је капија била, али то је било, то су били људи који су, ја не знам они су војна лица била али то су направили као себи викендицу, они ту нису становали фактички, то је значи они су негдје у Србији су живјели, не знам сада тачно гдје, али понекад су долазили ту. Углавном тада нико није био ту у тој кући, значи било је то затворено и та капија и то све.

Заменик тужиоца: И зато није могао да уђе у то двориште?

Сведок [REDACTED]: Вјероватно.

Заменик тужиоца: Зато што је закључано?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Заменик тужиоца: Кажите ми онда да ли евентуално видите како је обучен, описали сте нам да држи аутомат подигнут у ваздух, само да ли, шта има на себи ако евентуално можете да се сетите?

Сведок [REDACTED]: То стварно не би могао рећи је то је толики страх да вам ја то не могу описати да ви немате времена за такве ствари уопште, не би могао рећи то, то не би могао рећи ни шта је обучен имао, ни како је, то не би могао рећи.

Заменик тужиоца: Да, зато што сте били у том страху?

Сведок [REDACTED]: То је...

Заменик тужиоца: Чули сте пуцњаву, видели сте [REDACTED] која кука...

Сведок [REDACTED]: Да, да, тачно која кука....

Заменик тужиоца: И каже кум је убијен?

Сведок [REDACTED]: Јесте, тачно. Тачно.

Заменик тужиоца: Добро, и сада ми само реците још да ли сте, пошто сте описали како сте убрзо напустили Босански Петровац, да ли сте у том времену чули шта се догодило, зашто се то све тако одиграло?

Сведок [REDACTED]: Па већином се после тога чуло, неке су се ствари тек онако, чули смо јер нисмо се смјели кретати, већ готово је било, чак прескочио сам једну ставку, он је пуцао на овога, на комшију мога [REDACTED] који је тек када смо изишли онда се сазнало да је био рањен у руку и ја то рањавање нисам видио, али чуо сам значи од приче, то ми је опет комшија друга кућа од моје, и чуо сам онда да су на, сада не могу се сјетити како се зову, али знам пилали су дрва, они су били у кругу не би сада могао, не би хтјео грешити име и презиме, да су убијени од стране „Буроње“.

Заменик тужиоца: Је ли се причало зашто је он то све радио? Јесте чули?

Сведок [REDACTED]: Па слушајте то сада зашто је он то радио, то он вјероватно мора знати зашто је он радио, а то да ли из некакве освете због тога што му је брат погинуо, тај [REDACTED], или нешто, због чега ја то не би сада могао рећи.

Заменик тужиоца: И ако дозволите да само везано ово када сте питали сведока да ли је у свађи са окривљеним, ако дозволите....

Председник већа: У завади?

Заменик тужиоца: Али употребљено је и свађа, па сам зато хтела.

Председник већа: Добро, хтео сам овако српски термин, да га не збуни завада.

Заменик тужиоца: Да, јесте се Ви икада свађали?

Сведок [REDACTED]: Не, не, никада. Никада, али како би сада ми могли бити..

Заменик тужиоца: Да, да, па добро, али када је суд предочио свађа, завада, да ли сте имали неког конфликта пре?

Сведок [REDACTED]: Не, не. Никада, никада.

Председник већа: Хвала. Толико.

Сведок [REDACTED]: Молим.

Председник већа: А сада Ви сматрате да сте у завади због тога што се догодило, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Нормална ствар, да.

Председник већа: Добро. Браниоче изволите.

Адв. Томислав Вишњић: Добар дан, поставићу Вам неколико питања. Вратићу се на ову задњу тему о чему Вас је колегиница питала, када кажете чули сте за неке друге догађаје, колико сам схватио Ви се тада два дана ту нисте пуно кретали?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Адв. Томислав Вишњић: И отишли сте трећи дан већ ван?

Сведок [REDACTED]: Да, тако, тако.

Адв. Томислав Вишњић: Ово за [REDACTED] то сте нам објаснили, а када сте чули за ову двојицу испред пиране, и за још неке?

Сведок [REDACTED]: То кад смо изашли, а за [REDACTED] и за његовог сина рањавање то сам чуо истога тога дана, то ми је [REDACTED] објаснила.

Адв. Томислав Вишњић: То у реду, то је у реду, него за ове остале догађаје сте чули касније значи када сте....

Сведок [REDACTED]: То је касније већ, то када смо већ, то су већ биле приче, сада ја нисам ту очевидац био томе ничему па не могу говорити, али чуо сам да се причало....

Адв. Томислав Вишњић: И не знате да ли је то тачно, или није?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не знам. Не, то не бих могао рећи.

Адв. Томислав Вишњић: То Вас питам зато што у другом делу Ваше изјаве, ове из 2012. године, помињете да сте чули и за убиства неких других особа, нема потребе да их сада помињемо, мислим да је небитно у овом тренутку, и помињете лица за која претпостављате да су та убиства учинила, па између осталог спомињете и Драгишићевог брата [REDACTED]. Ви сте сада у [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте, да.

Адв. Томислав Вишњић: Сада живите тамо?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адв. Томислав Вишњић: И њега виђате вероватно пошто ја колико знам он долази тамо слободно?

Сведок [REDACTED]: Ја га видио нисам.

Адв. Томислав Вишњић: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ја га видио нисам.

Адв. Томислав Вишњић: А знате ли је ли долази тамо, да ли сте чули?

Сведок [REDACTED]: Е то не бих знао рећи, не бих знао.

Адв. Томислав Вишњић: А ипак сте близу њих?

Сведок [REDACTED]: Јесмо, али ја га никад нисам видио да је долазио код своје куће.

Адв. Томислав Вишњић: Добро, добро, то ћемо касније да.... Али и даље значи, још једном да кажем, нисте значи чули сте да се нешто десило али не знате да ли је то тачно или није?

Сведок [REDACTED]: Тачно, тачно, то не знам јер нисам видио својим очима и не би то могао рећи, не би то могао потврдити.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. Ви сте изашли 1992. године је ли тако, из [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да, 1992.

Адв. Томислав Вишњић: Када сте прешли у [REDACTED], да ли сте тамо давали неке изјаве, пошто знам да су се прикупљале изјаве о ратним злочинима у том тренутку? Да ли сте давали органима полиције или АИДУ њиховом неку изјаву о овом догађају о коме?

Сведок [REDACTED]: Не, за моје то време које сам се ја задржао ту у [REDACTED], за неких, нисам, не могу се сада сјетити колико сам дана али нешто кратко сам био па сам после изашао за Хрватску, па онда у Словенију и тако, нисмо давали никакве изјаве, није нас нико тражио...

Адв. Томислав Вишњић: И нисте давали изјаве до 2012., да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Не, не. То је први пут изјава дата 2012.

Адв. Томислав Вишњић: А како сте дали ту изјаву, да ли се сећате како је дошло до тога да Ви дате изјаву?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам то су из суда су дошли, то ишли су како се већ господин звао, не могу се сада сјетити, он је пензионисан баш сам питао за њега..

Адв. Томислав Вишњић: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте. Јесте. Ја. Па пошто је он ишао то редом то већ како је дошло до тога, онда вјероватно информација иде, информација до информације како је шта коме било, па тако смо и давали изјаве, тако је дошао и до мене.

Адв. Томислав Вишњић: Он ради у полицији иначе, а не у суду. Јесте то били у полицији да дате изјаву, или у суду?

Сведок [REDACTED]: У полицији, у полицији.

Адв. Томислав Вишњић: Значи до тада нисте давали изјаве о овом догађају нити је овај догађај било где регистрован, знам издато је неколико књига у Босанском Петровцу и било шта значи, по Вашем најбољем сазнању до 2012. је ли нисте дали ову изјаву?

Сведок [REDACTED]: Не. Не.

Адв. Томислав Вишњић: Тај догађај није нигде регистрован?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Адв. Томислав Вишњић: Добро, е сада онако како сте објаснили судији и нама овде значи, Ви сте чули пуцњаву и други пут када сте чули пуцњаву то је било знатно ближе Вама?

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте.

Адв. Томислав Вишњић: Је ли тако. Добро. Ви нисте видели Драгишића или било кога у тренутку када сте чули ту другу пуцњаву?

Сведок [REDACTED]: Не, не.

Адв. Томислав Вишњић: А били сте од њега ако сам Вас добро схватио око 200 метара далеко?

Сведок [REDACTED]: Слушајте, нисмо се добро разумели, прво је чула се једна паљба, значи једна пуцњава, онда је [REDACTED] трчала, онда се чула друга паљба, ја сам тада истрчао и онда сам бјежао, то је већ била трећи пут већ када сам ја већ прелазео ограду, значи два пута се чула пуцњава, и онда је трећи пут то када је било проваљивање ограде, то је било тада. Колико се ја сећам.

Адв. Томислав Вишњић: Значи пре проваљивања ограде била је пуцњава, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адв. Томислав Вишњић: И то је непосредно?

Сведок [REDACTED]: Јесте, да. Тачно, пошто ме је то ме је и вратило да не пођем на цесту јер [REDACTED] излази из куће је био са задње стране, па ме је то и повукло.

Адв. Томислав Вишњић: Добро, Ви сте отишли на ту другу страну?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адв. Томислав Вишњић: После проваљивања ограде је ли било пуцњаве?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адв. Томислав Вишњић: Било је пуцњаве?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адв. Томислав Вишњић: А непосредно касније колико времена?

Сведок [REDACTED]: Ја када сам отрчао значи до горе до [REDACTED] куће када су ме они, онда смо чули смо још један рафал, и тада сам ја био горе, онда већ готово, онда ја сам се крио на тавану.

Адв. Томислав Вишњић: А да Вас питам, пре проваљивања ограде колико пре тога сте чули?

Сведок [REDACTED]: Два пута. Два пута.

Адв. Томислав Вишњић: Не колико пута, него колико времена, извињавам се нисам био прецизан. Колико времена пре проваљивања ограде ако можете да нам кажете сада, претпостављам да сте били у страху и сада све то онако адреналин нагомилан, и тако даље?

Сведок [REDACTED]: То Вам ја, то је толики страх да Вам ја то не могу објаснити...

Адв. Томислав Вишњић: Зато и кажем.

Сведок [REDACTED]: Ја се више не сећам ни детаља, то је толико се муњевитом брзином све одвијало, ја сам био у толиком страху да....

Адв. Томислав Вишњић: Ајте да Вас питам овако, Ви у ствари нисте видели Драгишића да пуца на Вас, тако сам схватио из изјаве?

Сведок [REDACTED]: Јесте, он је пуцао, ја сам то видио. У том је тренутку држао аутомат, али је пуцњава била прије тога, јер сам, нисам видио када је пуцао...

Адв. Томислав Вишњић: Зато Вас питам Ви нисте видели Драгишића да је пуцао на Вас?

Сведок [REDACTED]: Да, да, тачно, тачно. Ја нисам рекао, ко ће гледати то. Ко смије гледати....

Адв. Томислав Вишњић: Претпостављам ако сте ишли на другу страну, значи били сте окренути леђима?

Сведок [REDACTED]: Не, не, ја нисам био окренут леђима, ја сам био окренут, значи пошто сам прелазио преко једне ограде, друге, ја сам гледао према страни цесте, ја сам био према страни цесте, тада је био рафал и ја сам залегао доле, ја сам лежао ту, када је престанак рафала био ја сам погледао када је проваљивао ограду и онда је само настало бјежање, ја сам само....

Председник већа: И Ви тако закључујете да је он пуцао ка Вама?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: А нисте то видели?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: А нисте то видели?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро.

Адв. Томислав Вишњић: Која је даљина била ту између вас?

Сведок [REDACTED]: Па то је неких ето рецимо 200 метара.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. Сада Вас питам овако, је ли остављате могућност да је пуцао на неку другу страну осим на Вас, у том тренутку?

Сведок [REDACTED]: Па не вјерујем, није никога било ни на којој другој страни, ту сам био ја једини.

Адв. Томислав Вишњић: То сте Ви имали тада видно поље над целом улицом, и над свим?

Сведок [REDACTED]: Па нисам имао над цјелом улицом, нисам имао....

Адв. Томислав Вишњић: Па рекли сте нам сада да сте били у страху....

Сведок [REDACTED]: Па не могу, како ћу ја видети цјелу улицу.

Адв. Томислав Вишњић: Па то Вас, зато Вас и питам.

Сведок [REDACTED]: Ја сам само видио њега када је држао...

Председник већа: Нисам видео целу улицу.

Адв. Томислав Вишњић: Није видео целу улицу.

Председник већа: Да.

Адв. Томислав Вишњић: Да. Па зато и питам.

Председник већа: Хоће да пита бранилац, је ли дозвољавате могућност да је можда пуцао на неког другог, неко на неког другог, а да Ви захваљујући чињеници да сте после тога њега видели са пушком како разваљује капију, да сте закључили да је он?

Сведок [REDACTED]: Да, тачно.

Председник већа: Да ли постоји могућност ова, то бранилац хоће да Вас пита... Ви сте унакрсно, па тако да можете и да закључујете.

Сведок [REDACTED]: У том тренутку нико није, у том тренутку није нико био него ја ту, значи није нико на никога могао...

Председник већа: А како сте закључили да у Вашем правцу неко пуца, је ли се нешто дешавало?

Сведок [REDACTED]: Па јесте то је прштало је од воћа оног.... да.

Председник већа: Воће где?

Сведок [REDACTED]: То је све воће овако, како бих вам рекао, то је ограда и значи цјело је ту воће, значи шљиве су ту које постоје и дан данас, ја.

Председник већа: И то воће.... од Вас је прштало?

Сведок [REDACTED]: То је прштало, ја, ја сам лежао док је то стајало, док није стало и онда сам великом брзином бјежао глави мјеста тражио.

Адв. Томислав Вишњић: Је ли Вам познато је ли има негде трагова те пуцњаве?

Сведок [REDACTED]: То не знам, то како ће то бити, ја сам кажем Вам крио сам се та три дана, након трећег дана ми смо изашли из града, молили бога да изађемо живи.

Адв. Томислав Вишњић: Колико је далеко [REDACTED] кућа од тог места где је Драгишић покушао да отвори капију?

Сведок [REDACTED]: Па значи то вам је неких слагаћу, не могу сада тачно ја сад....

Адв. Томислав Вишњић: Не морате тачно.

Сведок [REDACTED]: Има неких 350-400 метара, тако нешто 300 метара, 500, 300-400 тако отприлике.

Адв. Томислав Вишњић: Ка граду?

Сведок [REDACTED]: Ка граду, ја. У том сам првцу и бежао.

Адв. Томислав Вишњић: А колико сте Ви били далеко, и Ви сте бежали ка граду?

Сведок [REDACTED]: Ја сам од те куће, од тог када сам одлазио, од [REDACTED] када се то десило то све, значи ја сам бјежао ка граду, ка тој кући, од [REDACTED], која је уз брдо овако то је те [REDACTED] гдје су ме они смакли на таван....

Адв. Томислав Вишњић: Склонили су Вас, да, да. Добро, ајте још да покушамо овако, а колико је ово место где је пуцано на Вас како Ви кажете, пуцао на Вас, и одакле се чуо рафал, ајде да кажемо....

Сведок [REDACTED]: Па са цесте, са цесте....

Адв. Томислав Вишњић: Колико је то далеко од Драгишићеве куће, по Вама?

Сведок [REDACTED]: Па то је нека иста раздаљина значи од тог мјеста до Драгишићеве куће, и од тог мјеста до [REDACTED] куће, то је негдје отприлике таква раздаљина, отприлике тако.

Адв. Томислав Вишњић: И до [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да. Да.

Адв. Томислав Вишњић: Значи, ајде да кажемо у најбољој варијанти....

Сведок [REDACTED]: Па негдје на половини....

Адв. Томислав Вишњић: 500 метара нека буде између а Ви сте на 250 метара нека буде између, а Ви сте на 250 чули, односно то се десило?

Сведок [REDACTED]: Тако је некако...

Адв. Томислав Вишњић: Јесам ли у праву?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Само да не буде после забуне, шта је 250 метара?

Адв. Томислав Вишњић: Значи 500 метара је између Драгишићеве и [REDACTED] куће, а то се десило на пола пута, значи на 250 метара ако сам ја добро схватио?

Председник већа: Од Драгишићеве куће?

Адв. Томислав Вишњић: Од Драгишићеве куће ка [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Ка граду, да.

Адв. Томислав Вишњић: Односно ка граду у том правцу, ето то. Немам више питања судија. Е имам, извињавам се само, само још кратко једно... Када сте давали изјаву у полицији 2012. године, јесу ли Вам дали примерак изјаве?

Сведок [REDACTED]: Јесу.

Адв. Томислав Вишњић: Тада сте имали?

Сведок [REDACTED]: Јесам, јесам.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. Сада сте путовали, видим, организовано из [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адв. Томислав Вишњић: Било је још сведока са Вама?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адв. Томислав Вишњић: Јесте ли разговарали можда у колима о догађајима?

Сведок [REDACTED]: Не.

Адв. Томислав Вишњић: Нисте. Добро. Хвала, немам питања више.

Председник већа: Је ли имате Ви питања, оптужени? Укључите овамо микрофон па питајте, па ћу ја после. Само се представите, представите се због транскрипта.

Опт. Милан Драгишић: Овде наводи од те капије до [REDACTED] да има 350 метара, а [REDACTED] тога кућа њему је први комшија, кућа до куће, само то.

Председник већа: Да то преформулишемо кроз питање, је ли Вам то први комшија или не?

Сведок [REDACTED]: Не, није ми то уопште први комшија.

Председник већа: Добро. Ја имам питање. Ви живите тамо?

Сведок [REDACTED]: Тачно.

Председник већа: Још увек се ситуација није толико заострила да..., помажете се, дешава се неко замешатељство, што би рекли, у земљи, а Ви још увек прилично сложено живите како ја могу да закључим, мени није јасно, син Драган долази како стоји у овој изјави, каже да бежите и да се сакријете, а чује се нека пуцњава, неки рафал тамо, а зашто Вама то саопштава?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам, ја то никад не могу објаснити зашто он мене није сакрио код себе, него зашто ми је рекао да ја бјежим из његове куће....

Председник већа: Ја бих се питао зашто, не знам, тамо неко негде пуца, зашто ја да бежим негде, је ли то неко мени јури због нечега што ја не знам шта је, је ли разумете шта Вас питам?

Сведок [REDACTED]: Вјероватно, не могу то објаснити зашто се то десило...

Председник већа: И Ви инстинктивно трчите и склањате се...

Сведок [REDACTED]: Тачно, тачно.

Председник већа: А Ви још увек не знате зашто, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Ја сам само знао да се нешто почело дешавати јер то је, [REDACTED] је тако трчећи објашњавала да се нешто десило да је погинуо [REDACTED], и да се, док је пуцњава настала значи да се нешто дешава, зато сам био у некаквом страху и он ме је натјерао, није ме натјерао, не знам ни ја зашто ме истјерао из куће, рекао да бјежим из његове куће.

Председник већа: И морамо још једном око ове пуцњаве, прва пуцњава је та када Вам [REDACTED] говори бјежи што би рекли, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Не, прво пуцњава се десила па смо ми изашли на терасу. Ми смо изашли после те пуцњаве на терасу да видимо шта је било, шта се дешава, тада је трчала његова мајка и онда сам ја бјежао већ напоље, онда се чула још једна пуцњава и онда сам ја када сам пребјегао....

Председник већа: Ова код ограде која је по реду? Је ли трећа?

Сведок [REDACTED]: Трећа.

Председник већа: Трећа.

Сведок [REDACTED]: И онда када сам побјегао горе, значи у ту до [REDACTED] куће, то се онда још се једном чула пуцњава...

Председник већа: Овде сте рекли, приликом давања ове изјаве у [REDACTED], „у моменту док сам се провлачио испод жице у правцу мене неко је с пута или са улице испалио један рафал метака из аутоматског наоружања, ја сам само залегао на земљу“? Је ли то тај догађај који сте мало пре?

Сведок [REDACTED]: То је тај догађај што сам испричао.

Председник већа: Добро, данас сте рекли јака пуцњава? Шта сте под тим мислили? Јер она је бучна па је бучна... јесте ли мислили...Када сте рекли јака пуцњава, да ли је она била појединачна, да ли је била рафална или?

Сведок [REDACTED]: Па рафална пуцањава је била.

Председник већа: Јесте због тога рекли јака, или због...?

Сведок [REDACTED]: Јака због тога, да, то.

Председник већа: А када сте Ви претпоставили због чега је он то радио?

Сведок [REDACTED]: То сам претпоставио онда већ када сам био код [REDACTED] на тавану, када нам је она, када је она дошла па ми је рекла значи да је погинуо овај...

Председник већа: Добро, да ли неко у међувремену има нових питања? Нема. Док нам је сведок ту, не видим тај предлог, али ја мислим да можда не би било лоше да обавимо једно суочење на околности разлике.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

да се у доказном поступку обави суочење између оштећеног сведока [REDACTED] и окривљеног Милана Драгишића, на околности разлике у исказима који се односе на оно што данас говори овај сведок везано ко се где налазио, ко је шта покушавао да отвори, ко је ка коме пуцао и тако даље, а Милан нешто друго говори.

Милане, станите овде за овај микрофон код Вашег браниоца.

Констатује се да су оптужени и сведок окренути један према другом те изјављују:

Е сада сте Ви мало пре кренули нешто, можете се обратити сведоку, Ви се можете обратити на начин као да сте се негде срели само се немојте свађати, можете помало али немојте превише. Можете Ви да кренете, може оптужени...

Опт. Милан Драгишић: Господине судија...

Председник већа: Не, не, не господине судија, можете Ви њему зашто причаш да сам то када нисам то и тако даље, а онда ће он Вама да одговори, ето то кратко да Вас чујем.

Опт. Милан Драгишић: Не, ја имам овде питање, ту је...

Председник већа: Њега питајте, питајте њега.

Опт. Милан Драгишић: Ту је наведено да је овај [REDACTED] што је радио у трговини... познаш га?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED]...

Опт. Милан Драгишић: Да, да је он рањен у руку?

Сведок [REDACTED]: Да.

Опт. Милан Драгишић: Је ли он теби први комшија ту?

Сведок [REDACTED]: Није.

Опт. Милан Драгишић: Него који?

Сведок [REDACTED]: Трећи.

Опт. Милан Драгишић: Трећи. А ја знам да њих, два брата ту им је кућа до куће.

Сведок [REDACTED]: Па има [REDACTED] је до моје куће, па онда [REDACTED] кућа.

Опт. Милан Драгишић: Колико ту има родбине?

Сведок [REDACTED]: Па нема неки, није то далеко...

Опт. Милан Драгишић: Па има ли 50 метара?

Сведок [REDACTED]: Тако отприлике.

Опт. Милан Драгишић: А наведено је 350 метара, зато сам рекао само да је ту твоја кућа, малтене кућа до куће.

Сведок [REDACTED]: Не, нисте у праву, било је наведено до [REDACTED] и [REDACTED] и [REDACTED] куће, гдје сам ја побјегао и раздаљина од [REDACTED] и [REDACTED] куће и Ваше куће и мјеста гдје сам ја био, зато сам говорио, а [REDACTED] је кућа...

Опт. Милан Драгишић: Ја немам шта.

Председник већа: Констатује се да свако остаје при својој ранијој изјави. Суочење завршено.

Је ли имате Ви нешто да додате ако смо нешто пропустили осим што ћемо Вас питати, што ћу Вас питати, да ли се придружуете кривичном гоњењу оптуженог?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И да ли истичете имовинско правни захтев?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Да ли истичете имовинско правни захтев? То је да ли потражујете неку накнаду штете од, можете да не потражујете, а можете да потражујете и да определите износ, а можете да тражите, да потражујете имовинско правни захтев али да не определите у овом тренутку?

Сведок [REDACTED]: Ја бих само желио да овај суд осуди овога човјека праведно и то би ми била највећа жеља.

Председник већа: Да ли истичете имовинско правни захтев?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Да ли тражите накнаду штете од њега?

Сведок [REDACTED]: Не. Али би волио да га овај суд осуди и вјерујем у правду овога суда.

Председник већа: Дакле, придружује се кривичном гоњењу, али не истиче имовинско правни захтев. Добро.

Колико сам ја обавештен Вама иде 24.650,00 динара на име превоза? То је прерачунато ево 400 конвертибилних марака?

Сведок [REDACTED]: Не иде то мени, то иде овом превознику што је довео.

Председник већа: Јесте, али ваљда су њима однели кола, па они сада траже...

Сведок [REDACTED]: Сада је то циркус око тога...

Председник већа: Па да исплатимо Вама онда?

Сведок [REDACTED]: Тако су рекли, јер дали су ми сада ову цедуљу од тог шофера, то је....

Председник већа: Дакле Ви тражите тај износ, једноставније нам је технички да то решимо док они траже где су кола да Ви преузмете овај износ па да се сви заједно...

Сведок [REDACTED]: Па да, тако је и договорено.

Председник већа: Сведок [REDACTED] тражи да му се на име превоза за све данас приспеле сведоке исплати износ од 24.650,00 динара, што се и одобрава.

Сведок [REDACTED]: Ово је само за превоз, ово су трошкови превоза. Ово је за овога што нас је довозио.

Председник већа: Добро, али Ви ћете преузети док они траже кола?

Сведок [REDACTED]: Добро, у реду. Јер нема ваљда са чим подићи ауто сада, требају му ваљда новци.

Председник већа: Па треба, али то већ не можемо да платимо ако сте ви погрешно паркирали. Је ли имате неке друге трошкове? Не.

Сведок [REDACTED]: Наше личне трошкове, ја не знам је ли Ви исплаћујете то, немам појма како то већ иде, нико нас ништа није обавештавао за то.

Председник већа: Добро, ајте за храну колико сте, колико Вам је било потребно данас?

Сведок [REDACTED]: Па ако ми вјерујете још нисмо ни јели.

Председник већа: Колико вам треба? 1.500? Добро.

Добро, нема везе, онда Ви поделите са...

Тражи на име трошкова исхране за данашњи дан износ од 1.500,00 динара што му се такође одобрава, а наведени износ исплатити и сведоку [REDACTED].

Добро, кажите и [REDACTED] да има и он. Обојица. Добро. Хвала лепо. Јесте узели пасош?

Сведок [REDACTED]: Јесам. Ово, цедуља ова?

Председник већа: То ћете тамо решити у Служби.

Сведок [REDACTED]: Добро. Хвала, пријатно.

Председник већа: Да направимо паузицу једну или не? Па нећемо, нећемо. Ајде. Добро. Зовите нам [REDACTED].

Испитивање сведока [REDACTED]

Председник већа: Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Председник већа: Станите за пулт. Сведок [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Идентитет утврђен увидом у личну карту серијски број [REDACTED] издата од стране [REDACTED], која му се након увида враћа.

Име оца [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Мајка [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: [REDACTED].?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: [REDACTED] рођење, улица [REDACTED], општина [REDACTED]
[REDACTED] становање?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Машински техничар, троје деце, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Добро. Дакле, са личним подацима као на записнику ПС Босански Петровац од 19.03.2012. године. Видим јавили сте се овде оптуженом, препознајете га је ли?

Сведок [REDACTED]: Јесте. Препознајем.

Председник већа: Јесте ли у сродству са њим?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: Да ли сте у некој завади?

Сведок [REDACTED]: Нисмо.

Председник већа: Нисте. Добро.

Дакле, несродан, није у завади. Бићете саслушани у својству сведока, дужни сте да говорите истину и одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Испричаћу Вам текст заклетве који је ту иначе испред Вас, али да га не би Ви читали, ја ћу га испричати, Ви ћете само рећи да: заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Знате што сте овде?

Сведок [REDACTED]: Па знам.

Председник већа: Добро. Постоји нека изјава из ПС Босански Петровац, управо одакле сам читао мало пре личне податке, од 19.03.2012. године, да ли се сећате те изјаве и ако се сећате да ли остајете при њој?

Сведок [REDACTED]: Остајем.

Председник већа: Ајте нам укратко када већ кажете знате због чега сте данас овде, па нам испричајте. Из овога произилази да нисте очевидац догађаја?

Сведок [REDACTED]: Ма нисам ту ни био. Ни не знам шта ћу овде.

Председник већа: Ајте, значи овде се ради о томе шта сте чули, па шта сте чули и од кога сте чули, па надаље.

Сведок [REDACTED]: Па као што у изјави пише чуо сам да је оптужени или отужени, тако се каже је ли, овај пуцао на нашег комшију [REDACTED]. Нисам био ту, то је нека чаршијска прича, уопште нити сам био ту нити сам очевидац тога, тако да што се тиче тога...

Председник већа: Шта сте још чули?

Сведок [REDACTED]: А чуо сам и за овога неког циркуларисту.

Председник већа: Кога?

Сведок [REDACTED]: Не знам како се зове, заборавио сам.

Председник већа: Рекли сте неког?

Сведок [REDACTED]: „[REDACTED]“ неки, или тако.

Председник већа: За једног или више њих?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да су била двојица.

Председник већа: Добро, и шта сте чули за њих?

Сведок [REDACTED]: Па чуо сам исто да је овај Мићо пуцао на њих, али исто то је прича, ништа чула – казала.

Председник већа: Тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан. Кажите ми [REDACTED], рекосте да нисте били ту када се то одиграло, где сте били?

Сведок [REDACTED]: Био сам на селу.

Заменик тужиоца: Где је село?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], једно можда 18 километара од [REDACTED].

Заменик тужиоца: Од [REDACTED] где сте живели заједно....

Сведок [REDACTED]: Па да, [REDACTED] – [REDACTED] то је исто.

Заменик тужиоца: Да, где сте живели заједно са [REDACTED], са Драгишићем?

Сведок [REDACTED]: У комшилуку, у комшилуку, да.

Заменик тужиоца: Кажите ми када се враћате из тог села..?

Сведок [REDACTED]: Кад сам се вратио, јел`?

Заменик тужиоца: Да.

Сведок [REDACTED]: Вратио сам се неколико дана после.

Заменик тужиоца: И кажите ми од кога Ви чујете, да ли можете да нам кажете шта се догодило у вашем непосредном, у вашем комшилуку кад се враћате, ко ...

Сведок [REDACTED]: Од кога сам чуо, јел`?

Заменик тужиоца: Да, ко о томе прича?

Сведок [REDACTED]: Не могу се сјетити то, таква је прича била по, што ми кажемо чаршији граду, шта ја знам.

Заменик тужиоца: Да. А јел` било по улици?

Сведок [REDACTED]: По улици јел`?

Заменик тужиоца: Вашој да.

Сведок [REDACTED]: Па могуће да је било и по улици, ја сад се тога не могу сјетити, пуно је година већ прошло.

Заменик тужиоца: Наравно. А кажите ми јесте ли знали од раније Ви Драгишића, [REDACTED], његовог сина [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесам [REDACTED].

Заменик тужиоца: [REDACTED] да. Знали сте га од раније.

Сведок [REDACTED]: Јесам. Комшије смо били.

Заменик тужиоца: А кад сте дошли и вратили се, да ли сте чули зашто се то догодило, у тој чаршијској причи наравно, ако сте чули да је дошло до убиства [REDACTED] и да је то се причало да је урадио Драгишић, па јесте ли чули и зашто се то догодило?

Сведок [REDACTED]: Нисам чуо зашто се догодило.

Заменик тужиоца: А јесте знали да је погинуо [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Знао сам, како нисам знао, само не знам дал' сам то чуо послије или прије разумете.

Заменик тужиоца: А кажите ми јел' се по чаршији причало да су ти догађаји један непосредно уз други?

Председник већа: Тужиоче, Ви сте у основном...

Заменик тужиоца: Разумела. Да ли сте чули кад је [REDACTED] погинуо, где је погинуо?

Сведок [REDACTED]: Чуо сам да је погинуо на ратишту.

Заменик тужиоца: Кажите ми јел' [REDACTED] био сахрањен кад се Ви вратите из села?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да јесте. Не могу се сјетити.

Заменик тужиоца: Јесте евентуално са Вашим оцем разговарали о овим догађајима?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Заменик тужиоца: Хвала. Толико.

Председник већа: Браниоче.

Адв. Томислав Вишњић: Кратко само. Кажите ми господине [REDACTED]...

Председник већа: Само се представите.

Адв. Томислав Вишњић: Кажите ми господине [REDACTED] до 2012. године Ви нисте никакве изјаве у вези овог догађаја давали било коме, да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: Јесте. Нисам давао изјаве.

Адв. Томислав Вишњић: Како је дошло до тога да дате ову изјаву, да ли Вас је позвао овај полицијски службеник...

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адв. Томислав Вишњић: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Јесте. И не знам откуд ме уопште и нашо.

Адв. Томислав Вишњић: Кад Вас је позвао, да ли Вам је он рекао зашто Вас је позвао?

Сведок [REDACTED]: Па ваљда ми је рекао, не сећам се. Вероватно је рекао.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. А кажите ми јел` Вам условљавао нечим изјаву кад сте били код њега, кад Вас је испитивао, јел` нешто помињао ратне догађаје или нешто слично?

Сведок [REDACTED]: Па није, он је мене само испитивао где сам био шта у војсци ово оно, тако неке, није ме ја мислим условљавао ничим, сем што је ако не даш изјаву бићеш кажњен шта ја знам то, мислим новчано и то, што и пише тамо.

Председник већа: Добро, упозорење за сведока класично.

Сведок [REDACTED]: Ма да, да.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. Значи до 2012., Ви о овоме нисте никоме дали никакву изјаву још једном да потврдим.

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Адв. Томислав Вишњић: Добро. И прво Ваше сећање на тај догађај после `92. године је било 2012. године. Да ли сам у праву?

Сведок [REDACTED]: То да. Нисам о томе ни размишљо, нит` ми је то...

Адв. Томислав Вишњић: И Ви сте... извините само завршите.

Сведок [REDACTED]: Нит` сам о томе размишљо, нит` знам откуд у свему овоме моје име.

Адв. Томислав Вишњић: Хвала. Немам више питања.

Председник већа: Немам ни ја питања. Не знам ни шта бих питао.

Заменик тужиоца: Могу ја?

Председник већа: Можете.

Заменик тужиоца: Ја се само извињавам. А кажите ми кад сте то сазнали да је погинуо Дадо, јел` погинуо неко још, јесте имали сазнања о томе да је још неко погинуо, на том ратишту од српских војника?

Сведок [REDACTED]: Тада је њих погинуо 17.

Заменик тужиоца: Па јел` знате неког од тих 17, сем [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ја сам знао све те људе, сад ја то, сви смо ми, [REDACTED] је мали сви смо се ми знали.

Заменик тужиоца: Хвала. Толико.

Председник већа: Добро. Питања нема. Јел` имате Ви нешто да додате ако смо, мада нисте очевидац, немамо шта превише да вас питамо...

Сведок [REDACTED]: Па немам шта додати, ја сам већ...

Председник већа: Сведок нема више ништа да дода. Кажите ми тражили сте две дневнице.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Укупно 6.500,00 динара.

Сведок [REDACTED]: Не знам ја ни колико динара, ни, ја сам ноћас требао радити трећу смену и требао прошлу ноћ и требао опет ноћас трећу.

Председник већа: Па неку потврду сте доставили која по дану износи 27 евра па смо ми по курсу и тако даље нашли да су две дневнице 6.500,00 динара. Јел' то довољно?

Сведок [REDACTED]: Колико то, немам ја појма колико то... Па јесте.

Председник већа: Јел' јесте. Добро. Да ли је то оно што Ви тражите, да ли је Вама то довољно?

Сведок [REDACTED]: Ма јесте довољно. Ево имам ја и папир ако треба.

Председник већа: Добро. Сведок [REDACTED] тражи да му се на име две дневнице исплати износ од 6.500,00 динара што се и одобрава.

Ми смо се већ спремили Вама да исплатимо ове паре за превоз, међутим исплатићемо [REDACTED] јер чули смо да је паук однео ауто, јел' тако.

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Е па код [REDACTED] ће бити паре да знате.

Сведок [REDACTED]: Ове моје.

Председник већа: Ове паре за пут, како у овом правцу тако и у повратку, од њега тражите.

Сведок [REDACTED]: Значи од [REDACTED].

Председник већа: Од [REDACTED]. А не, не, Вама ће ове две дневнице.

Сведок [REDACTED]: Да, да. Јел' треба овај папир да ја вама оставим?

Председник већа: Не треба то мени, не. Значи Вама дневнице а [REDACTED] паре за ово, од [REDACTED] узмите паре за пут. Добро. Хвала лепо.

Сведок [REDACTED]: Могу ли ја поздравити комшију?

Председник већа: Можете. Јесмо питали, Милане јел' имате Ви питања, Вас смо пропустили?

Опт. Милан Драгишић: Па немам шта да питам...

Председник већа: Мислим...

Опт. Милан Драгишић: Да вам кажем ја знам да [REDACTED] ту није био, да је [REDACTED] био на селу и [REDACTED] није био на сахрани мог покојног брата кад су они сахрањивани...

Председник већа: Јер није очевидац па не видим неких специјалних питања које бисте Ви евентуално... Добро, добро. Хвала лепо. Можете ићи.

Зовите нам [REDACTED]. Добар дан.

Испитивање сведока [REDACTED]

Дакле сведок [REDACTED], идентитет утврђен увидом у личну карту издату од стране [REDACTED], серијски број [REDACTED], која му се након увида враћа.

Бошко име оца [REDACTED] јел' тако?

Сведок Бошко Драгић: Миланко.

Председник већа: [REDACTED], извињавам се и пише [REDACTED], нисам добро прочитао. [REDACTED] јел' тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Рођени сте [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Тачно.

Председник већа: [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: А [REDACTED], адреса.

Сведок [REDACTED]: Ту сам становао кад сам радио, после избеглиштва. А сад је [REDACTED] гдје сам се вратио.

Председник већа: А сад сте ту јел' тако?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро. Дакле то је промена у односу на ове податке. Управни правник сте по занимању.

Сведок [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Отац двоје деце јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: А Ви сте и запослени били где, у?

Сведок [REDACTED]: У [REDACTED], [REDACTED]
[REDACTED] па сам онда у избеглиштву отишо у [REDACTED].

Председник већа: А Ви сте у [REDACTED] у том [REDACTED] и дали изјаву?

Сведок [REDACTED]: Јесам, јесам.

Председник већа: У том истом где радите, јел` тако?

Сведок [REDACTED]: Да. Сад сам у пензији.

Председник већа: Не, не, тамо где сте радили....

Сведок [REDACTED]: Да, да, да. Дошли су ови из...

Председник већа: Добро.

Дакле, са личним подацима као на записнику [REDACTED] од 29.03.2012. године, с тим што додаје да је његова адреса пребивалишта сада... сад нам кажите адресу.

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]. Јесте ли у сродству са оптуженим?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Председник већа: Јесте ли у завади некој?

Сведок [REDACTED]: Нисмо.

Председник већа: Добро. Бићете саслушани у својству сведока дужни сте да говорите истину, одговарате на постављена питања, давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на поједина питања ако бисте тиме себе или блиског сродника изложили тешкој срамоти знатној материјалној штети или кривичном гоњењу.

Испричаћу вам и текст заклетве Ви ћете само рећи да, да не понављате цео текст. Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Дали сте изјаву 29. марта 2012. године.

Сведок [REDACTED]: Јесам, јесам.

Председник већа: То Вас је колега неки испитивао, односно био присутан.

Сведок [REDACTED]: Па јесте, [REDACTED] неки.

Председник већа: Радаковић.

Сведок [REDACTED]: Да, из [REDACTED] из Центра јавне безбедности [REDACTED].

Председник већа: Добро. Јел` се сећате те изјаве?

Сведок [REDACTED]: Сјећам.

Председник већа: Јел` остајете при њој то је питање?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Јел` остајете при тој изјави коју сте тада дали?

Сведок [REDACTED]: Остајем при изјави и немам шта ни додати ни одузети.

Председник већа: Ајте нам укратко само.

Сведок [REDACTED]: Па нисам критичног дана кад се то десило био уопште у [REDACTED], био сам код мајке у [REDACTED], у петак сам отишо био сам преко викенда и у недељу навече, поподне смо пјешке ишли ја и жена преко неких поља до асфалта, покупио нас је неки камиончић и стигли смо у [REDACTED] Тад смо чули да су силни борци изгинули.

Председник већа: Који борци?

Сведок [REDACTED]: Српске војске на ратишту бихаћком, њих 17.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: И свратио сам у болницу да видим да нема неко од рођака. Био ми један рођак на операцији, тешко рањен, мислио сам дат крв, није требало и ја сам остао у болници, ту сам чуо, причало се да је погинуо [REDACTED] и....

Председник већа: Како погинуо?

Сведок [REDACTED]: Па по граду се причало да га убио Драгишић Милан.

Председник већа: Зашто?

Сведок [REDACTED]: Не знам, нисам био ту.

Председник већа: Па не, шта се причало?

Сведок [REDACTED]: Па причало се да је [REDACTED] погинуо, да га је Милан Драгишић убио.

Председник већа: А јел се причало због чега га је убио?

Сведок [REDACTED]: Па нијесам питао, знам да је то ратно стање неко. Знам да је рат, њему је погинуо брат, вјероватно из тога револта, претпостављам.

Председник већа: Добро, јел се још нешто причало, нешто везано за Милана и још нека дешавања?

Сведок [REDACTED]: Није се ништа причало.

Председник већа: Тужиоче.

Заменик тужиоца: Добар дан. Само ми реците једну ствар, Ви сте овде у Вашој изјави рекли да сте у [REDACTED], већ се налазио у мртвачници део тих бораца који је погинуо на ратишту?

Сведок [REDACTED]: Нисам разумио. Да су се налазили...?

Заменик тужиоца: Да се већ у мртвачници...

Сведок [REDACTED]: Јест, један део бораца, један дио је довежен и рањеници су били горе, кад су убијени, кад сам ја дошао са села у ...

Заменик тужиоца: Да, тако сте затекли стање ствари?

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте, кад сам дошао у болницу пуна...

Заменик тужиоца: Једни су већ били довежени?

Сведок [REDACTED]: Пуна је болница била кад сам ја дошао, грађана и тражили своје, ко је погинуо, ко је рањен.

Заменик тужиоца: А јел можете да нам кажете да ли сте тада сазнали ко је...Рекли сте у Вашој изјави да је Ваш рођак...?

Сведок [REDACTED]: Нисам знао док нисам дошао горе у операциону салу да је он рањен и да је тешко...

Заменик тужиоца: Да, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], јесте.

Заменик тужиоца: Да. А кажите ми, јесте ли знали ко је од бораца погинуо?

Сведок [REDACTED]: У том возилу кад сам се возио, чуо сам да су изгинули 17 њих, односно силни борци и да је највише из мог села. Није се знало, то је чуо неко на пункту горе, чекајући превоз. Нисам, тад уопште нисам знао ко је од бораца док нисам дошо доле, док није почело...

Заменик тужиоца: А кад сте чули да је [REDACTED] погинуо?

Сведок [REDACTED]: Па ту, кад се то десило, кад сам дошо у [REDACTED].

Заменик тужиоца: Значи кад сте дошли...?

Сведок [REDACTED]: Кад сам дошо ја из села, кад сам дошо до дома здравља, до болнице. Ту се причало да је погинуо тај [REDACTED] и неки [REDACTED], мој комшија и неки [REDACTED] и тако.

Заменик тужиоца: И рекли сте нам, само још једно питање, да ту видите да траже, родбина своје и рањене и покојне?

Сведок [REDACTED]: Да, у болници кад се то чуло шта је, свако је јурио према болници да види да није неко њихов рањен, погинуо или тако...

Заменик тужиоца: Добро. Да, у односу на тај догађај, кад Ви чујете да је убијен Каваз?

Сведок [REDACTED]: Кад сам дошао у болницу и онда сам чуо у граду и кад сам дошо кући, улица тако... причала моја и тако.

Заменик тужиоца: Хвала, толико.

Председник већа: Изволите браниоче.

Адв.Томислав Вишњић: Ајте да Вас питам овако, до 2012.године, кад су дошли ови код Вас, односно овај [REDACTED] код Вас у просторије Полицијске станице [REDACTED], Ви о овом догађају нисте давали никакву изјаву, јел тако?

Сведок [REDACTED]: Нисам.

Адв.Томислав Вишњић: Кажите ми да ли се Ви баш са сигурношћу сећате овога што сте рекли, питам у односу на временски период кад Вам је ко шта рекао, пошто је од догађаја прошло тачно 20 година, у тренутку кад сте давали изјаву?

Сведок [REDACTED]: Сјећам се, ако сам Вас разумео, тако како сам дао у изјави тога се свега сјећам и тако је било.

Адв.Томислав Вишњић: Добро. То значи да Ви можете Ваше сећање да раздвојите на тај дан шта се десило поподне, шта се десило увече, шта се десило касно увече?

Сведок [REDACTED]: Па дошо сам са села поподне, и то у болницу...

Адв.Томислав Вишњић: Не, шта Вам је ко рекао, значи у том смислу Вас питам. Ајде овако да Вас питам. Да ли сам у праву ако кажем да Ви за тај дан, од пре 20 година, можете тачно да се сетите кад Вам је ко шта саопштио?

Сведок [REDACTED]: Не могу, како ћу се, могу се сјетити да ми је речено тад у болницу, али у које вријеме, то не могу.

Адв.Томислав Вишњић: То сам хтео да Вас питам.

Сведок [REDACTED]: И не могу се сјетити ко ми је то рекао, шта ја знам, у толикој маси.

Адв.Томислав Вишњић: Добро. Онда следеће питање везано за још један догађај који сте поменули, исто на бази како је речено мало пре од неких сведока, али можда се то криво изражавам, на бази чаршијских прича. Тиче се убиства двојице људи који су испред хотела. Да ли знате нешто о томе?

Сведок [REDACTED]: Ја сам чуо да је убијен неки звани „[REDACTED]“ и да је рањен [REDACTED], не знам гдје, нисам то...не знам да ли су рањени и гдје, и ко је пуцао на њих, то не знам. Али чуо јесам да су погинули тај [REDACTED] и тај [REDACTED] да је рањен.

Адв.Томислав Вишњић: Хвала немам питања.

Председник већа: Чули сте за [REDACTED] да је убијен? Јесте, то сте рекли.

Сведок [REDACTED]: За овог [REDACTED]?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Само сам чуо да је убијен.

Председник већа: Јел знате ко му је син?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Јесте. Јесте ли чули нешто за њега?

Сведок [REDACTED]: Причало се да је рањен.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Нисам са њим никад причао на ту тему нити...

Председник већа: Милане, јел имате Ви питања за...? Немате. Јел имате Ви нешто да додате осим онога што смо Вас питали већ?

Сведок [REDACTED]: Немам ништа, само што нисам био критичног дана ту, једино што сам изјавио, то сам чуо.

Председник већа: Добро. Тужиоче изволите.

Заменик тужиоца: Ја се извињавам још једном. Само кад сте отишли у пензију?

Сведок [REDACTED]: Дванаесте, у септембру мјесецу.

Заменик тужиоца: Хвала.

Председник већа: Добро. Јесте ли Ви имали неки трошак осим овог?

Сведок [REDACTED]: Ја сам пензионер, кажу да немам право.

Председник већа: Е пошто смо другима досудили за неку исхрану, онда ћемо и Вама. Јел тражите за ту храну неку што ћете појести можда нешто?

Сведок [REDACTED]: Од јуче нисам ништа јео.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ваљда ћу стић до куће жив.

Председник већа: Сведок [REDACTED] тражи да му се на име трошкова исхране исплати 1.500,00 динара, што се и одобрава.

Добро. То је то, хвала лепо.

Сведок [REDACTED]: Молим. Могу ли ја поздравит комшију?

Председник већа: Можете. Довиђења. Јесте ли хтели нешто?

Адв.Томислав Вишњић: Пре него што закажете судија. Ја бих само да обавестим суд да сам данас, односно да данас отказујем пуномоћје, односно заступање клијенту, из раније изнетих разлога, његове немогућности да сноси трошкове поступка.

Председник већа: Заборавио сам почетак онај да је било....

Адв.Томислав Вишњић: Да, да.

Председник већа: Сад сте ме подсетили.

Адв.Томислав Вишњић: И то је већ сад дошло у критичну фазу, он већ дуже време не може то да издржи финансијски и ето ми смо просто принуђени да на овај начин поступимо у складу са законом и са прописима.

Председник већа: Добро. Констатује се да бранилац оптуженог Милана Драгишића, адвокат Томислав Вишњић, отказује пуномоћје за заступање оптуженог, а како је то евидентирано аудио техником суда.

Имате ли неког новог браниоца? Само приђите микрофону и укључите га...Кога бисте евентуално ангажовали, да ли сте с неким већ контактирали, или да Вам суд постави по службеној дужности?

Опт.Милан Драгишић: Господине судија, немам, нити имам средстава, оболио сам, сестра је платила...панкреас и жуч имам сутра неко снимање...

Председник већа: Дакле, немате за...?

Опт.Милан Драгишић: И ово немам за лијекове и за прегледе.

Председник већа: Добро, вратите се.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се одлаже, наредни се заказује за:

-25.12.2015.године у 09.30 часова, судница број 4.

Запишите Милане, сад неће Вам бити овај бранилац да Вас можда подсећа, који јесте до сада, сада морате...у међувремену ће Вам суд поставити браниоца по службеној дужности, који ће Вас и контактирати па ћете с њим поразговарати, већ организовати Вашу одбрану, припремити се, биће потребно евентуално и том браниоцу неко време да се упозна са предметом, али ми смо овај термин већ резервисали и не бисмо га изгубили. Видећемо да ли ће му то бити довољно времена да се упозна са предметом. 25.12.2015.године у 09.30, судница број 4. Јесте ли запамтили, не видим да...

Опт.Милан Драгишић: Запамтићу, то ми је ████████ рођендан.

Председник већа: 25.12., јел тако?

Опт.Милан Драгишић: 25.12.

Председник већа: У 09.30, у исто ово време, иста ова судница.

Списе изнети председнику Вишег суда, ради постављања браниоца по службеној дужности оптуженом Милану Драгишићу.

Довршено у 11.10 часова.

Записничар

Председник већа-судија